

Krajský soud v Plzni
Veleslavínova 40, 306 17 Plzeň

Čj.: Spr 593 / 2015 - 24

Vyřizuje
Mgr. Lenka Müllerová ☎ 377868270

V Plzni dne 4. 6. 2015

P Ř Í K A Z
o uložení pokuty za přestupek

Předseda Krajského soudu v Plzni v souladu s § 25c odst. 1, § 25a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění p. p. (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“) a podle § 87 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. o přestupcích“), a za podpůrného použití zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění p. p., rozhodl takto:

Obviněný **PhDr. Mgr. J. F., CSc., nar. ..., bytem ..., znalec pro obor školství a kultura, odvětví psychologie, specializaci psychopatologie osobnosti, problematika manželských vztahů, rodiny, zapsaný u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. Spr 4135/94,**

je vinen, že

do spisu vedeného ve věci nezletilého K. H. Okresním soudem v Sokolově pod sp. zn. 13 P 13/2011 předložil v pozici znalce dne 23. 10. 2013 spolu se svým vyjádřením k námitce podjatosti, která byla proti němu vznesena, znalecký posudek ze dne 31. 8. 2009 týkající se psychologického vyšetření L. F. včetně jejích osobních údajů, ačkoli tato osoba nebyla účastníkem předmětného řízení a psychologické posouzení uvedené osoby nesouviselo s projednávanou věcí,

tedy porušil povinnost zachovávat mlčenlivost podle § 10a zákona o znalcích a tlumočnících, čímž spáchal přestupek podle § 25a odst. 1 písm. c) ve spojení s § 10a zákona o znalcích a tlumočnících.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému ukládá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 2 zák. o přestupcích a podle § 25a odst. 3 zákona o znalcích a tlumočnících sankce ve formě

p o k u t y ve výši 4.000,00 Kč,

která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Krajského soudu v Plzni č.: 3762-4321311/0710 variabilní symbol č. 2212059315 nebo v pokladně tohoto soudu.

Odůvodnění:

I.

Na základě oznámení ze dne 17. 2. 2015, doručeného dne 23. 2. 2015 a z písemných podkladů, tj.:

- sdělení Okresního soudu v Sokolově ze dne 20. 5. 2015, podle nějž byl do spisu vedeného ve věci nezletilého K. H. pod sp. zn. 13 P 13/2011 předložen spolu s vyjádřením znalcem k námitce jeho podjatosti i znalecký posudek L. F. ze dne 31. 8. 2009,
 - námitky podjatosti znalce podané účastníkem uvedeného řízení Ing. A. H. dne 7. 10. 2013,
 - vyjádření znalce PhDr. Mgr. J. F., CSc. k námitce podjatosti znalce ve shora uvedené věci podaného dne 23. 10. 2013 a
 - znaleckého posudku ze dne 31. 8. 2009 vyšetřované L. F., nar. ..., ve věci úpravy výchovy a výživy nezl. E. F.,
- má správní orgán za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku ve smyslu § 25a odst. 1 písm. c) ve spojení s § 10a zákona o znalcích a tlumočnících.

Z důkazů provedených shora uvedenými listinami vyplynulo, že v řízení vedeném Okresním soudem v Sokolově ve věci nezletilého K. H. pod sp. zn. 13 P 13/2011 byla podána účastníkem řízení Ing. A. H., dr. h. c. námitka podjatosti znalce. Obsahem této námítky bylo pod bodem VI. též konstatování, že účastníkovi řízení je známo, že znalec vypracoval znalecký posudek na žádost L. F., bytem ..., v němž doporučil svěřením dítěte do péče matky, přičemž dle vyjádření posuzované má být „znalec ze staré školy a upřednostňuje péči matky“; součástí uvedeného podání pak je i návrh provedení svědecké výpovědi L. F..

Na uvedené podání námítky podjatosti pak reagoval znalec svým vyjádřením ze dne 21. 10. 2013, podaným dne 23. 10. 2013 (založeným na č. l. 3012 uvedeného spisu), v jehož závěru uvádí, že: „V příloze zasílám posudek na L. F. a jsem na pochybách o jejím interpretovaném vyjádření otcem nezletilého.“ Z podacího razítka pak vyplývá, že uvedené podání obsahovalo jednu přílohu a tato příloha je založena na č. l. 3013 – 3016, přičemž se jedná o znalecký posudek ze dne 31. 8. 2009 vyšetřované L. F., nar. ..., ve věci úpravy výchovy a výživy nezl. E. F., opatřený závěrem znaleckou doložkou. V této souvislosti je třeba poznamenat, že znalecká doložka v rozporu s § 13 odst. 4 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění p. p., neobsahuje číslo položky, pod kterou je úkon zapsán ve znaleckém deníku. Z formulace znalecké doložky je přitom zjevné, že se jednalo o úkon znalce ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících na základě žádosti zadavatele posudku L. F. mimo řízení před orgány veřejné moci.

Správní orgán má z uvedených listin za dostatečně prokázané, že obviněný PhDr. Mgr. J. F., CSc., v pozici znalce předložil soudu ve věci nezletilého K. H. vedené Okresním soudem v Sokolově pod sp. zn. 13 P 13/2011 do spisu dne 23. 10. 2013 spolu se svým vyjádřením k námitce podjatosti, která byla proti němu vznesena, znalecký posudek, který vyhotovil dne 31. 8. 2009, týkající se psychologického vyšetření L. F. včetně jejích osobních údajů, ačkoli tato osoba nebyla účastníkem předmětného řízení a psychologické posouzení uvedené osoby nesouviselo přímo s projednávanou věcí.

II.

Co se týká právního posouzení věci, správní orgán především vycházel z toho, že ke skutku mělo dojít dne 23. 10. 2013, tj. již za účinnosti zákona o znalcích a tlumočnících ve znění novely provedené zákonem č. 444/2011 Sb., která jednak zpřesnila povinnost mlčenlivosti uloženou znalci a dále porušení této povinnosti výslovně zařadila mezi přestupková jednání.

Správní orgán dále vycházel z toho, že chráněným zájmem je v daném případě povinnost mlčenlivosti, která je jednou ze základních povinností znalce upravenou v § 10a zákona o znalcích a tlumočnících, podle něž je znalec povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své znalecké činnosti, a to i po jejím skončení. Výjimku pak představuje pouze použití informací o těchto skutečnostech přiměřeným způsobem pro vědecké nebo vzdělávací účely nebo zproštění mlčenlivosti orgánem veřejné moci, který jej ustanovil nebo toho, pro něž znaleckou činnost znalec na základě smlouvy vykonal.

Z provedeného dokazování však nevyplynulo, že by některá z uvedených výjimek povinnosti zachovávat mlčenlivost nastala. Využití kompletního znaleckého posudku pro účely argumentace proti námitce podjatosti v jiné věci nelze hodnotit jako využití pro vědecké či vzdělávací účely, když v dané věci šlo typicky o úkony v souvislosti s podáním znaleckého posudku v konkrétním řízení vedeném soudem. Ani v případě vědeckého či vzdělávacího účelu by však použití skutečností zjištěných při výkonu znalecké činnosti nemohlo být považováno za přiměřené, a to vzhledem k ponechání osobních údajů posuzovaných umožňujících jejich identifikaci, když v případě znaleckého posudku z oboru psychologie jsou obsahem i velmi citlivé osobní údaje. Z podkladů dále není ani patrné, že by byl znalec mlčenlivosti zproštěn zadavatelem předmětného posudku (čemuž nenasvědčuje ani závěr samotného vyjádření znalce k námitce podjatosti nasvědčující tomu, že již se zadavatelkou o uvedené věci nekomunikoval).

Co se týká hlediska subjektivní stránky přestupku, ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že obviněný vědomě předložil předmětný znalecký posudek soudu v souvislosti s jinou věcí, když tuto skutečnost sám uvádí ve svém vyjádření k námitce. Důvod, pro který posudek předložil (podpora argumentace v jiné věci), pak nesvědčí o úmyslu porušit mlčenlivost, nýbrž o nedbalosti, když záměrem evidentně nebyl (vědomý) zásah do chráněných práv a zájmů, ale podpora vlastní argumentace ve věci. Obviněný přitom zcela evidentně vědět měl a mohl o povinnosti chránit informace, jež se dozvěděl v souvislosti s výkonem znalecké činnosti, když tato povinnost patří mezi základní povinnosti znalce a navíc tento závazek je i součástí slibu, jenž se v souvislosti se jmenováním znalce podle § 6 zákona o znalcích a tlumočnících skládá. Uvedené pochybení bylo zcela jednoznačně minimálně pochybením nedbalostním.

Zpřístupněním plného znění znaleckého posudku, jehož předmětem bylo psychologické posouzení osobnosti, a tudíž obsahoval velmi citlivé osobnostní údaje, soudu a účastníkům řízení v odlišné věci došlo zcela jednoznačně k porušení zásady mlčenlivosti, již je znalec vázán. Znalec nemůže svoji argumentaci (ať již v samotném znaleckém posudku či v úkonech s ním souvisejících) opírat o konkrétní zjištění a údaje z jiných věcí, které s posuzovanou věcí věci nemají věcnou, ale v daném případě především i osobní souvislost. Takový postup je zcela jednoznačně v rozporu s povinností mlčenlivosti upravenou v § 10a zákona o znalcích a tlumočnících.

III.

S ohledem na shora uvedené, není pochybnosti o tom, že se obviněný z přestupku předmětného přestupku dopustil, bylo přistoupeno k vydání příkazu.

Přestupek porušení mlčenlivosti dle § 25a odst. 3 téhož zákona pokutou do 100.000,00 Kč nebo vyškrtnutím ze seznamu znalců a tlumočnicků. S ohledem na závažnost zásahu do osobnostních práv posuzované, není přiměřené přistoupit pouze k napomenutí, tj. nejmírnější formě sankce, kterou upravuje zákon o přestupcích. Zároveň zde s ohledem na první sankční řízení ve vztahu k obviněnému i k absenci předcházející výstrahy není ani důvodu přistoupit k nejpřísnější sankci vyškrtnutí ze seznamu znalců. Správní orgán považuje za přiměřený typ sankce, která by měla mít s ohledem na uvedené především preventivní, nikoli sankční povahu, tedy pokutu. S ohledem na již zmíněnou závažnost dopadu jednání obviněného do chráněných práv posuzované osoby je namíste pokuta na samé horní hranici dané zákonem o přestupcích pro příkazní řízení, tj. 4.000,00 Kč, která je však s ohledem na shora uvedené stále ještě při spodní hranici pokuty, kterou by bylo možné uložit při projednání v přestupkovém řízení. I bez ohledu na majetkové poměry obviněné přitom pokuta v uvedené výši 4.000,00 Kč, která nepředstavuje ani polovinu základní sazby minimální mzdy platné pro rok 2015 ve výši 9.200,00 Kč, nemůže být v žádném případě neúměrně vysokou pokutou či dokonce likvidační, ale zcela zjevně pokutou pouze preventivního charakteru.

S ohledem na shora uvedené a vzhledem k tomu, že v daném případě akcentuje správní orgán především preventivní funkci sankce, považuje udělenou pokutu v rámci příkazního řízení za dostatečnou k postihu pachatele přestupku.

Poučení:

Obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu předsedovi Krajského soudu v Plzni.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost obviněného uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., ve výši 1.000 Kč.

Mgr. Miloslav Sedláček, v.r.
předseda Krajského soudu v Plzni

Za správnost:
Hana Vacíková